

Ἰάκωβος Διασσωρίνος.¹ — Οἱ σωζόμενοι στίχοι τοῦ Ἰακώβου Διασσωρίνου ἢ Διασσωρινοῦ² καὶ τὰ λείψανα τοῦ ἄλλου φιλολογικοῦ ἔργου του μόλις ἐπαρκοῦν διὰ νὰ δείξουν κάπως τὴν φιλολογικὴν μορφήν τοῦ λογίου τούτου, ὁ ὅποιος ἐχαρακτηρίσθη ὡς ποιητῆς εὐφάνταστος, ὡς βαθύς ἑλληνιστῆς καὶ λατινιστῆς, ἐτιμήθη δὲ τὰ μέγιστα ὑπὸ τῶν συγχρόνων του σοφῶν καὶ ἐξυμνήθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δράσεώς του. Ἄλλ' αἱ βιογραφικαὶ καὶ πληροφορικαὶ, αἱ περισθεῖσαι πλούσιαι, διαγράφουν πλήρως καὶ σαφῶς τὴν τυχοδιωκτικὴν ζωὴν του, ἣ ὅποια ἐμοιάζει πρὸς λίαν ἐνδιαφέρον μυθιστόρημα. Ὑπῆρξαν μὲν καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἕλληνες λόγιοι φυγάδες ἐκ τῆς πατρίδος των, πειναλέοι καὶ φερέοικοι, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ διενέμετο μεταξὺ τῆς πνευματικῆς δράσεως καὶ τῆς περιπετείας, ἀλλ' ὁ Διασσωρίνος ὑπερέβαλε πάντας σχεδὸν εἰς τυχοδιωκτικὴν ποικιλίαν.

Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ῥόδον,³ ἀγνωστον ἔμως κατὰ ποῖον ἔτος. Ὁ πατήρ του ἀναχωρήσας ἐκ τῆς νήσου ταύτης, ἴσως κατὰ τὴν κατάκτησίν της ὑπὸ τῶν Τούρκων (1522), μετέβη εἰς Χίον καὶ ἐκεῖ ὁ υἱὸς του ἐξεπαιδεύθη ὑπὸ τὸν λόγιον Ἐρμόδωρον Λήσιαρχον. Κατὰ τὸ 1543 ὁ Ἰάκωβος Διασσωρίνος εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἑνετίαν. Ἡ ἀλληλογραφία του μετὸν ἐκ Ζακύνθου λόγιον καὶ

1. Πάσαι αἱ περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἰακ. Διασσωρίνου πληροφορικαὶ ἀρθροὶ ἐκ σημειώσεων αὐτοῦ τοῦ ἴδιου καὶ κυρίως ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ A. M. Gratiani : De Joanne Heraclide Despota, Vallachorum Principe, libri tres et de Jacobo Didascalo, Joannis fratre, liber unus. Varsaviae 1759, τὸ ὅποτον ὁ E. Legrand ἐξέδωκε μετὰ τοῦ ἔργου τοῦ J. Sommer : Vita Jacobi Despotae Moldavorum reguli ; Witebergae 1587, ὑπὸ τὸν τίτλον : Deux Vies de Jacques Basilicos Seigneur de Samos, Marquis de Paros, Comte Palatin et prince de Moldavie. Paris 1889.—Εἰς τὰς σελίδας 217—236 τῆς ἐκδόσεως τοῦ Legrand περιλαμβάνονται τὰ περὶ Διασσωρίνου, ὁ ὅποιος ἦτο πρωτεζ-ἀδελφός τοῦ Βυσιλικῆ καὶ ὄχι ἀδελφός του, ὡς ἐσφαλμένως γράφει ὁ Gratiani.—Ἴδου προσέτι E. Legrand : α', 1, I pp. 297—302 καὶ II pp. 354—5, 419.

2. Ὁ ἴδιος εἰς ὑπογραφῆς του μεταχειρίζεται καὶ τοὺς δύο τύπους· πότε Διασσωρίνος καὶ πότε Διασσωρινός.

3. Ὁ Π. Χιώτης εἰς : α', βος, 385 λέγει ὅτι ἐγεννήθη εἰς τὴν Ζακύνθον, ὅπου ἀποκατέστη ὁ πατήρ του ἐκ Ῥόδου, ἀγνωστον πόθεν ἀρνούμενος τὴν πληροφορίαν ταύτην, ἣ ὅποια βεβαίως δὲν εἶναι ἀκριβής, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ Διασσωρίνος ἀποκαλεῖ ἐξυτὸν Ῥόδιον.

